

3/4.8.2001 Copenhaguen (Dinamarca)

14è

aplec

INTERNACIONAL DE LA SARDANA
I MOSTRA DE GRUPS FOLKLÒRICS

Què és Catalunya? Hvad er Katalonien?

Catalunya és un país de sis milions d'habitants situat a l'Europa mediterrània, que durant més de mil anys s'ha anat configurant amb una llengua pròpia, una cultura i una evolució social i política ben diferenciades que han donat aportacions remarcables a la cultura universal.

Catalunya ha gaudit durant set-cents anys de sobirania i, malgrat haver-la perduda, sempre ha mostrat la voluntat de recuperar-la. Una mostra d'aquest esperit nacional i de la forma de ser diferenciada, ha estat i és la conservació de la llengua, les tradicions i la cultura pròpies, a partir de la gran vitalitat dels catalans que, agrupats en associacions, han mantingut i mantenen aquests signes d'identitat. Un dels senyals més representatius de cada poble és la seva conservació d'un folklore viu. En el cas de Catalunya, no solament és vigent sinó que en els darrers anys ha experimentat un gran creixement i una forta consolidació, com una forma lúdica d'expressar la identitat catalana.

Katalonien er et Middelhavsland med 6 millioner indbyggere, og igennem mere en tusind år har Katalonien udviklet sig med et selvstændigt sprog og kultur, og en anderledes social-og politisk udvikling, faktorer som har været væsentlige bidrag til verdens kulturen. Katalonien har haft glæden at være selvstændig i mere en 700 år og selvom man har mistet selvstændigheden, har Katalonien vist vilje til at ville genvinde den. Et eksempel på denne nationale ånd og dens særkende har været, og er, bevarelsen af sproget, egne traditioner og kultur, baseret på katalanernes vitalitet, som gennem deres foreninger har bevaret og bevarer disse identitets tegn. Bevarelsen af en levende folkloristisk tradition er en afgørende faktor for at et folk kan have en identitet. I Kataloniens tilfælde har man i de sidste år ikke alene oplevet en opblomstring, men også en blivende interesse for denne spontane måde at udtrykke den katalanske identitet på.

El ball de bastons té uns orígens reculats però incerts. Prové per una banda de danses que s'efectuaven amb bastons llargs, com els que usen els pastors i per altra banda d'antigues danses guerres molt similars a les d'altres països, en les quals utilitzaven espases. El ball de bastons és una de les danses més generalitzades per tot el territori català, amb més d'un centenar de grups, cada un d'ells amb la seva indumentària característica, els quals només es dediquen de forma especialitzada a aquest tipus de dansa. La coordinació necessària i sobretot el ritme, que tot sovint s'incrementa progressivament, fan del ball de bastons una dansa espectacular i emocionant, de la qual es pot dir que és la lluita convertida en dansa.

Stokkedansen (el ball de bastons) er en meget gammel dans, præcis hvor gammel vides ikke. Dansen stammer dels fra danse man udførte med lange hyrdestave og dels fra krigsdanse, hvor man brugte sværd i dansen.

Stokkedansen er en af de mest udbredte folkedanser i Katalonien med over hundrede folkedansergrupper, hver med sin karakteristiske dansedragt.

Præcisionen og fremfor alt rytmen, som stiger i tempo i løbet af dansen, gør el ball de bastons til en spektakulær og spændende oplevelse, for her er tale om en vaskeægte krigsdans!

Els castellers provenen d'antigues danses que acabaven en petites construccions humans, ja datades a l'Edat Mitjana. La forma actual dels castellers apareix ara deu fer uns dos-cents anys a Valls, havent-se mantingut gairebé sense variació fins avui.

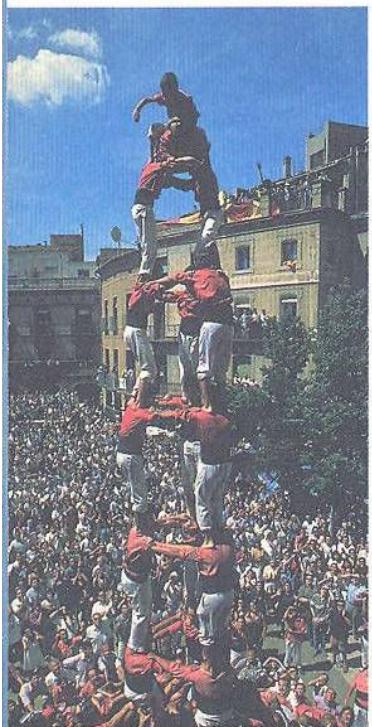
L'alçada, la bellesa i la fragilitat de les construccions, fetes solament amb cossos humans, converteixen aquest element de la nostra cultura tradicional en únic. Es diu que per fer castells fa falta força, valor, equilibri i seny, elements que volen simbolitzar la nostra manera de ser.

Als darrers anys, els castells han arribat al punt més alt de la seva història amb un nombre de colles creixent i amb construccions de nou pisos d'alçada.

Ideen til mennesketårnene (els castellers) stammer fra middelalderens danse, som afsluttedes med, at man byggede små mennesketårne. Den nuværende form går 200 år tilbage i tiden til byen Valls ved Tarragona.

Det siger, at man skal besidde styrke, mod, ligevægt og fornuft for at skabe mennesketårnenes højde, skønhed og skrøbelighed.

I løbet af de sidste år er interessen for at deltage i els castellers blevet større end nogensinde og man laver højere tårne end man nogensinde har gjort før, hvilket er op til 9 etager.

Els cavallets tenen un origen documental en el Corpus medieval.

A l'inici del segle xv apareixen representant la lluita entre els moros i els cristians, els enemics per excel·lència d'aquells temps. Més tard es van anar perdent els dos components, que van quedar limitats a la cavalleria cristiana, tot i que en dues poblacions encara previsquï la fórmula antiga de la lluita de la creu contra la mitja lluna. Els cavallets, com una paròdia de la cavalleria militar, són uns elements que deuen la bellesa plàstica de les seves coreografies a l'efecte que produeixen les evolucions del conjunt.

Cavallets betyder Riddere og Cavallets-dansen opstod i begyndelsen af det 15. århundrede, som symbol for kampen mellem araber og kristne. Senere mister dansen det ene element og man beholder kun det kristne kavaleri.

Cavallets er en parodi på militærrets kavaleri og det smukke ligger i gruppens samlede bevægelser og de flotte hestekostymer.

La cobla és el nom de la formació orquestral tradicional catalana. A mitjan segle xix, Pep Ventura, buscant noves formes musicals que adquirissin popularitat, va crear la cobla actual afegint-hi instruments creats pel luthier rossellonès Andreu Toron.

Actualment la cobla està formada per onze músics: un flabiol i un tamborí –tocats pel mateix músic–, dos tibles, dues tenores (instrument de vent de la família de l'oboè i els que donen el so característic de la cobla), dues trompetes, un trombó de pistons, dos fiscorns (instrument greu molt semblant al bombardí) i un contrabaix. La cobla, que va néixer amb la sardana, no solament interpreta aquesta dansa, ja que la seva riquesa musical li permet interpretar tota mena de composicions, fins i tot les clàssiques, amb un timbre musical autòcton.

La Cobla er betegnelsen for den traditionelle katalanske folke-orkesterformation. I midten af det 19. århundrede skabte Pep Ventura den nuværende Cobla-form, som bestod af strengeinstrumenter bygget af lutbyggeren Andreu Toran fra Rossellon i Frankrig.

Nu til dags består La Cobla af følgende 11 musikere: fløjtenist og trommeslager i en person, 2 oboister, 2 tenores (en særlig obo med en lyd som er karakteristisk for La Cobla), 2 trumpetister, 1 basunist, 2 trombonister, 1 kontrabassist.

La Cobla opstod sammen med Sardana-dansen, men orkesterformen kan meget vel spille anden form for musik, endog klassiske kompositioner.

Les colles sardanistes de competició neixen al tombant del segle, en el moment d'expansió de la sardana, perquè es tracta d'una dansa popular posada de moda i per la dificultat d'haver de compartir i repartir cada nova peça musical, per tal de ballar-la bé.

Aquest fenomen, que podia haver succeït amb qualsevol dansa, pren volada en tractar-se d'una dansa que es va anar imposant fins a ser considerada la dansa nacional de Catalunya.

Actualment i d'ençà de ja fa temps es fa un campionat on les colles, formades per sis parelles, competeixen entre elles per veure quina balla millor i amb més harmonia de conjunt. Les colles i els concursos agrupen la major part de jovent sardanista afegint la competició a la dansa com a atractiu complementari.

For godt 100 år siden begyndte man at have de første konkurrencer i Sardana-dans, fordi dansen var blevet så populær. Colles sardanistes betyder Sardana-dansegrupper og disse består af 6 par, som danser i en cirkel og med præcision udfører de karakteristiske Sardana-hop.

Els diables tenen els seus orígens en les antigues escenificacions religioses de la lluita entre el bé i el mal que es representaven a les processons de Corpus. La primera data documental en què apareixen els diables és a mitjan segle XVI amb motiu de les festes per unes noces reials.

En algunes poblacions, els diables, a més d'evolucionar amb el foc, reciten uns versots satiritzant les autoritats i els fets d'actualitat criticats per l'opinió pública.

Amb la recuperació de la democràcia i per tant del carrer com a espai lúdic, els diables s'han expandit per tota la geografia catalana, i han esdevingut habituals a totes les festes i celebracions.

De nit, el foc com a joc i com a element de festa conté un atractiu fantàstic que el converteix en un espectacle participatiu i irreals.

Diables betyder Djævlene og stammer fra det 16. århundrede og symboliserer den religiøse kamp mellem det onde og det gode.
Med demokratiets tilbagevenden til Spanien i 1975, kom livet i gaden også tilbage og Djævlene er siden kommet frem i hele Katalonien og er blevet en sikker del af alle de katalanske folkefester.
I visse katalanske byer kan Djævlene, udover at spy ild, også med dyb satire kommentere aktuelle emmer, mens de bevæger sig omkring mellem publikum.

Els dracs són comuns a totes les mitologies i a tots els llegendaris; són animals fantàstics que compendien totes les pors ancestrals. Amb boques ferotges, escates de serp, urpes i ales de ratpenat, volen representar els temors emmagatzemats dins l'inconscient col·lectiu.

Com tants d'altres elements mitològics, el drac s'incorpora a les processons de Corpus medievals com a element pedagògic de prevenció contra el mal. Amb el temps, l'atractiu festiu s'imposa al simbolisme religiós i en molts casos es converteix en un element identificatiu de la festa, comú a moltes poblacions.

El seu protagonisme, per davant d'altres animals fantàstics de la mitologia popular, pot anar lligat també al drac que en la llegenda mor a mans de Sant Jordi, patró de Catalunya.

Dracs betyder Drager og drager er en del af alle mytologier og eventyr; de er fantasidyr, som alle symboliserer vore forfædres skræk og rædsler. Med grusomme gab, store slangeskæl, voldsomme klør og flagermusvinger repræsenterer dragen skrækken for det ubevidste. I middelalderen er Dragen, som mange andre mytologiske elementer, blevet brugt i de religiøse processioner, til skræk og advarsel mod det onde. Med tiden gik Dragen hen og blev mere anvendt til fest end ved religiøse ceremonier.

Dragens status blandt de mytologiske dyr bliver særlig høj i Katalonien, da Kataloniens nationalsymbol er Sankt Jordi, som kæmper mod Dragen.

Els esbarts són agrupacions amateurs que treballen a nivell d'espectacle la dansa tradicional catalana. Aquests grups es van començar a crear a principis del segle amb la intenció d'estudiar, restituir i oferir a tothom la gran varietat de danses que formaven part del patrimoni festiu de cada població.

Durant aquests anys, d'una forma metòdica i continuada han treballat i conservat la dansa tradicional catalana.

Les danses que ofereixen en molts casos encara són vives i es ballen a cada població d'origen dins el context de la festa. D'altres, són danses que ja s'han perdut en l'ús quotidià i que els esbarts mantenen vigents en els seus espectacles. Els esbarts a partir de la bellesa de les seves actuacions són una mostra viva el nostre patrimoni cultural.

Folkedansergrupperne Esbarts består af folkedansere, som danser traditionel katalansk folkedans. Esbarts opstod for godt 100 år siden med det formål at genoprette og bevare den brede vifte af folkedanse, som hver by havde.

Mange af de danse man danser er stadig i brug ved de traditionelle byfester man holder i Katalonien. Andre danse er forsvundet i hverdagen, men Esbarts har dem på deres repertoire og holder dem i live!

Els falcons són d'aparició moderna a Catalunya. Aquesta pràctica gimnàstica i popular a l'hora, és originària dels grups folklòrics txecoslovacs anomenats Sokols. Els primers grups de falcons es creen als anys trenta i són introduïts per la Federació de Joves Cristians, que tenien relacions amb Txecoslovàquia. Després de la Guerra Civil, cap als anys 50, l'activitat és reempresa pels joves d'Acció Catòlica. L'activitat pren un caire popular i s'estén mantenint-se viva en les comarques del Gran Penedès. Per una banda, la forma de fer falcons s'assembla a les construccions castelleres i, per l'altra, té un component bàsicament gimnàstic.

Falcons betyder Falkene og er en gymnastikform som er ret ny i Katalonien og som stammer fra Tjekkoslovakiet, hvor de hedder Sokols. Efter Den spanske Borgerkrig blev det efter populært at være med i Els Falcons blandt den katolske ungdom. Falcons ligner meget den måde hvorpå man laver mennesketårne, men den er mere baseret på gymnastik.

La presència de gegants a les festes catalanes està documentada des del segle XIV i s'ha mantingut viva fins avui. Inicialment, igual que a la resta d'Europa, els gegants eren representacions bíbliques que formaven part de les processons de Corpus. A poc a poc van anar canviant el seu caràcter religiós pel lúdic, incorporant-se com a element indispensable en els actes festius de cada població.

En aquests moments, els gegants no solament són unes figures de cartó que desfilen per les cercaviles, ja que també executen balls i coreografies cada vegada més complexes. Acostumen a representar personatges històrics o llegendaris de la població a la qual pertanyen, i esdevenen un senyal d'identitat local. Veure els gegants al carrer sempre és un sinònim de festa.

Kæmperne, els Gegants, stammer tilbage fra det 14. århundrede.

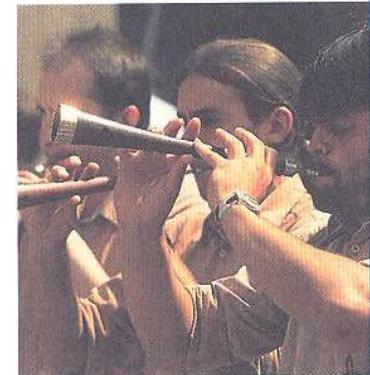
Oprindeligt forestillede Kæmperne, som deltog i de religiøse processioner, figurer fra Biblen. Lidt efter lidt gik de fra at være religiøse symboler til at være festlige elementer i folkefesterne.

I dag er Kæmperne ikke kun papfigurer, som bevæger sig i gadeoptoget; de udfører også stadig mere og mere komplicerede dans og bevægelser. Kæmperne plejer at forestille historiske personligheder fra byen. Det er altid et tegn på fest at se de 3-4 meter høje kæmper bevæge sig gennem byen.

La gralla és un instrument tradicional de vent, de so estrident i amb un timbre primitiu, que des de fa una vintena d'anys ha experimentat una recuperació i un creixement molt notables. Les formacions de grallers estan compostes normalment per dues o tres gralles accompanyades per la percussió d'un tabal.

Com tants altres instruments tradicionals de canya, va estar a punt de desaparèixer, conservant-se el seu ús, gairebé només per acompañar la construcció de castells. Amb la recuperació i expansió de la cultura popular, la gralla va depassar l'àmbit casteller i es va convertir en l'acompanyament musical més habitual de bastoners, gegants i molts altres grups de cultura popular.

La Gralla er et blæseinstrument med en hvinede lyd, som i løbet af de sidste 20 år har fået en renæssance. Grallers-gruppen består af 2 eller 3 Grallers-spillere, akkompagnerede af en trommeslager. Som mange andre traditionelle bambusinstrumenter var Gralla-instrumentet lige ved at forsvinde, men efter at den katalanske folkekultur har oplevet en sand opblomstring, er La Gralla blevet et instrument, man anvender i mange forskellige folkelige danse-og musiksammenhænge.

A Catalunya, la música amb arrels ètniques o interpretada amb instruments autòctons, no és un fet aïllat ocasional. Avui és un moviment popular en creixement constant. La recuperació, i fins i tot reproposta, de velles melodies és un treball que duen a terme un bon nombre de grups que fan arribar de manera continuada la seva música al carrer, tant acompañant grups folklòrics, com en sessions de ball o de concert. Amb el treball d'aquest moviment musical s'han recuperat antics instruments –en desús fins fa poc– i músiques antigues, aconseguint fins i tot que, quan aquests instruments es barregen amb els moderns, la música tingui un timbre marcadament català. Aquests grups han convertit la música tradicional d'un element d'estudi en una realitat viva.

I Katalonien er den etniske musik, spillet på oprindelige instrumenter, blevet særdeles populær og antallet af udøvere vokser stadig. Genopdagelsen og fornyelsen af den gamle musik er et arbejde som udføres af et stort antal grupper, som sørger for at musikken kommer ud på gaden såvel ved festlige sammenhænge som ved danses- og koncertarrangementer.

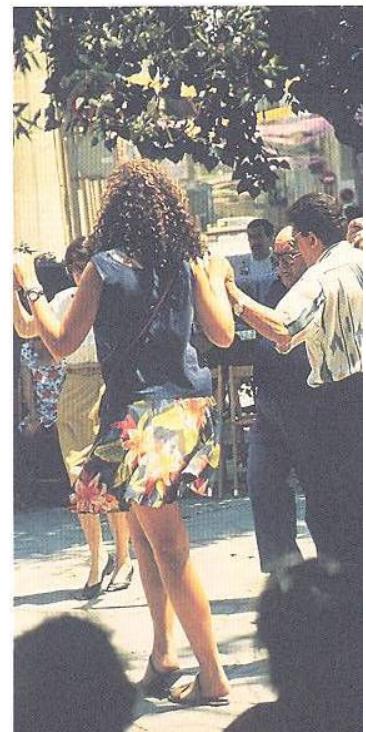
I denne proces har man også genopbygget de gamle musikinstrumenter og man har opnået at kombinere dem med moderne instrumenter i orkestret, så resultatet bliver en særlig katalansk tone.

La sardana és un ball rodó que ha esdevingut dansa nacional de Catalunya. Evolucionant des d'una antiga dansa anomenada sardana curta, a mitjan segle xix, el músic Pep Ventura i el ballador Miquel Pardas van modificar-la establint les normes per les quals encara avui es regeix.

Amb la reforma de la sardana també apareix la creació de la cobla actual. Des de les comarques gironines la sardana es va anar estenent per tota la geografia catalana. Promoguda per un gran nombre d'associacions, actualment la sardana es balla durant tot l'any en les places i els carrers de Catalunya i a les comarques catalanes del sud de França. La sardana, a més d'una dansa popular, viva i col·lectiva, és oberta a tothom qui es vulgui afegir a la rotllana.

La Sardana er en runddans, som med tiden er blevet den katalanske nationaldans. Den har oprindeligt udviklet sig fra en dans som hed «Kort Sardana», og i midten af det 19. århundrede skabte musikeren Pep Ventura og danseren Miquel Pordas La Sardana, som man kender den i dag.

Fra området omkring byen Girona spredte Sardanadansen sig ud over hele Katalonien, og i dag danser man Sardana hele året på alle pladser og gader i Katalonien. Sardanadansen er en levendø og dejlig fællessdans; åben for alle som vil være med.

Divendres 3 d'agost de 2001

- 15.30 h Cercavila des de la Plaça Højbro a Rådhuspladsen.
16.00 h Mostra de grups folklòrics a Rådhuspladsen.
19.30 h Audició de sardanes a la Plaça Nytorv.
21.00 h Ball amb música tradicional a Rådhuspladsen.
22.30 h Diables i drac a Rådhuspladsen.

Dissabte 4 d'agost de 2001

- 11.00 h Audició de sardanes a Rådhuspladsen.
15.00 h Cercavila des de la Plaça Nytorv a Rådhuspladsen.
15.30 h Actuació de cavallets, bastoners i falcons a la Plaça Nytorv.
16.00 h Actuació de gegants, castellers i dansa a Rådhuspladsen.
17.00 h Concert de cobla i coral a la Sala de l'Ajuntament.
20.00 h Ball amb música tradicional a Rådhuspladsen.
21.30 h Diables i drac a Rådhuspladsen.
22.00 h Actuació d'esbarts al Parc Tivoli.

Fredag, d. 3. august 2001

- 15.30 h Parade Fra Højbro Plads til Rådhuspladsen.
16.00 h Præsentation af deltagerne til Rådhuspladsen.
19.30 h Sardanadans til Nytorv.
21.00 h Bal for alle med levende folkemusik til Rådhuspladsen.
22.30 h Djævle og drage til Rådhuspladsen.

Lørdag, d. 4. august 2001

- 11.00 h Sardanadans med to orkestre til Rådhuspladsen.
15.00 h Parade Fra Nytorv til Rådhuspladsen.
15.30 h Cavallets, ridderdans, bastoners, sotkkedans
og falcons til Nytorv.
16.00 h Gegants, kæmper, castellers, mennesketåme
og dans til Rådhuspladsen.
17.00 h Koncert med folkemusik og kor til Rådhussalen.
20.00 h Taler og bal med levende folkemusik til Rådhuspladsen.
21.30 h Djævle og drage til Rådhuspladsen.
22.00 h Esbarts, traditionelle folkedansegrupper, optræder
akkompagneret af levende folkemusik til Tivoli.

Divendres 3 d'agost de 2001 Fredag, d. 3. august 2001

19.30 h - 21.30 h a la Plaça Nytorv Nytorv

PROGRAMA *Jorn alegre* (JOSEP SERRA - COBLA VILA D'OLESA)

PROGRAM *El petit Oriol* (JOSEP PRENAFETA - COBLA MEDITERRÀNIA)

Glòria (JORDI PAULI - COBLA VILA D'OLESA)

La font dels nou raigs (MANUEL S. PUIGFERRER - COBLA MEDITERRÀNIA)

Mercè (JOSEP SADERRA - COBLA VILA D'OLESA)

Sardanes a Mollerussa (JOSEP CAPELL - COBLA MEDITERRÀNIA)

Obligada (COBLA VILA D'OLESA)

Obligada (COBLA MEDITERRÀNIA)

El parc de la Guineu (PERE FONTAS - COBLA VILA D'OLESA)

L'aplec de tardor (CONRAD SALÓ - COBLA MEDITERRÀNIA)

Regal de Reis (MARTIRIÀ FONT - COBLA VILA D'OLESA)

Alba (JAUME ROCA DELPECH - COBLA MEDITERRÀNIA)

Gota d'Aigua (JOAN CALDERS - COBLA VILA D'OLESA I COBLA MEDITERRÀNIA)

AMB LA PARTICIPACIÓ DE LA COLLA MEDITERRÀNIA DE L'AGRUPACIÓ MEDITERRÀNIA DANSA DE FIGUERES, LA COLLA SARDANISTA JOVENCCELLS DE CERVERA I LA COLLA SARDANISTA REUSENCIA.

MED DELTAGELSE AF FOLKEDANSEGRUPPEN MEDITERRÄNIA FRA FORENINGEN MEDITERRÄNIA DANSA DE FIGUERES, SARDANA-DANSEGRUPPEN JOVENCCELLS DE CERVERA ELLER SARDANA-DANSEGRUPPEN REUSENCIA.

Dissabte 4 d'agost de 2001 Lørdag, d. 4. august 2001

11.00 h - 12.30 h a Rådhuspladsen Rådhuspladsen

PROGRAMA *Pastes i garnatxa* (JORDI MOLINA - COBLA MEDITERRÀNIA)

PROGRAM *Ullets blaus* (JOSEP CASSÚ - COBLA VILA D'OLESA)

Melangia (JOSEP M. TARRIDAS - COBLA MEDITERRÀNIA)

Agost a Calella (EDUARD MARTÍ TEIXIDOR - COBLA VILA D'OLESA)

Noves arrels (ALBERT TAULÉ - COBLA MEDITERRÀNIA)

La font d'en Roure (CARLES FERRÉS - COBLA VILA D'OLESA)

Obligada (COBLA MEDITERRÀNIA)

Obligada (COBLA VILA D'OLESA)

Port de Llançà (RICARD VILADESAU - COBLA MEDITERRÀNIA)

Diada d'or (JOAN JORDI BEUMALA - COBLA VILA D'OLESA)

Colla Roca (JORDI LEÓN - COBLA MEDITERRÀNIA)

Per Olesa (FRANCESC MAS ROS - COBLA VILA D'OLESA)

Baixant de la font del gat (ENRIC MORERA - COBLA MEDITERRÀNIA

I COBLA VILA D'OLESA)

AMB LA PARTICIPACIÓ DE LA COLLA MEDITERRÀNIA DE L'AGRUPACIÓ MEDITERRÀNIA DANSA DE FIGUERES, LA COLLA SARDANISTA JOVENCCELLS DE CERVERA I LA COLLA SARDANISTA REUSENCIA.

MED DELTAGELSE AF FOLKEDANSEGRUPPEN MEDITERRÄNIA FRA FORENINGEN MEDITERRÄNIA DANSA DE FIGUERES, SARDANA-DANSEGRUPPEN JOVENCCELLS DE CERVERA ELLER SARDANA-DANSEGRUPPEN REUSENCIA.

Dissabte 4 d'agost de 2001 Lørdag, d. 4. august 2001

17.00 h - 18.30 h a la Sala de l'Ajuntament Rådhussalen

PROGRAMA

PROGRAM

1a PART Cobla Mediterrània

1. DEL *Recordant Vic* (JOAQUIM SERRA)

La sardana de les monges (ENRIC MORERA)

L'abella i la flor (ANTONI JUNCÀ)

Camprodón (JOAN MANENT)

Camins (ESBOÇ SIMFÒNIC - JESUS VENTURA)

2a PART Coral Polifònica de Puig-reig

2. DEL *Sota de l'om* (ENRIC MORERA)

El cant dels ocells (ARRANJ. FRANCESC VILA)

L'hereu Riera (ARRANJ. J. CUMELLAS RIBÓ)

L'amor al mar (J. ESPINET-X. FOLGUEROLA)

Sant Martí del Canigó (PAU CASALS-JOAN COSTA-ARRANJ. MANUEL OLTRA)

Carícies (JOSEP VICENS «XAXU»-ARRANJ. RAMON NOGUERA)

Baixant de la font del gat (DIVERTIMENT - RAMON NOGUERA)

3a PART Coral Polifònica de Puig-reig i Cobla Mediterrània

3. DEL *Marinada* (ANTONI PÉREZ MOYA)

Girona m'enamora (RICARD VILADESAU)

COBLA MEDITERRÀNIA, DIRECTOR JESÚS VENTURA

CORAL POLIFÒNICA DE PUIG-REIG, DIRECTOR RAMON NOGUERA

COBLA MEDITERRÀNIA, DIRECTOR JESÚS VENTURA

CORAL POLIFÒNICA DE PUIG-REIG, DIRECTOR RAMON NOGUERA

Dissabte 4 d'agost de 2001 *Lørdag, d. 4. august 2001*

22.00 h - 23.40 h al Parc Tivoli *Tivoli*

PROGRAMA

- 1A PART** *Ball Cerdà* (INSTRUMENTACIÓ LLUÍS MORENO PALLÍ - COREOGRAFIA ALBERT SANS - AGRUPACIÓ FOLKLÒRICA IGUALADINA)
- 1. DEL** *Corranda alta* (INSTRUMENTACIÓ AGUSTÍ COHÍ GRAU - COREOGRAFIA POPULAR - ESBART SANT MARTÍ DE TORRELLES DE LLOBREGAT)
- Farandola de Cançó d'amor i de guerra* (INSTRUMENTACIÓ AGUSTÍ COHÍ GRAU - COREOGRAFIA CARINA ALCOBERRO - AGRUPACIÓ FOLKLÒRICA IGUALADINA)
- La Tal-lara* (INSTRUMENTACIÓ MANUEL OLTRA - COREOGRAFIA LLUÍS TRULLÀS - ESBART SANT MARTÍ DE TORRELLES DE LLOBREGAT)
- Ball Francès* (INSTRUMENTACIÓ AGUSTÍ COHÍ GRAU - COREOGRAFIA LLUÍS CALDUCH - AGRUPACIÓ FOLKLÒRICA IGUALADINA)
- Marina* (INSTRUMENTACIÓ JORDI NÚÑEZ - COREOGRAFIA ALBERT SANS - ESBART SANT MARTÍ DE TORRELLES DE LLOBREGAT)
-
- 2A PART** *Ball Pla de Sant Mateu* (INSTRUMENTACIÓ AGUSTÍ COHÍ GRAU - COREOGRAFIA ALBERT SANS - ESBART SANT MARTÍ DE TORRELLES DE LLOBREGAT)
- Galop de panderetes* (INSTRUMENTACIÓ JOAQUIM SERRA - COREOGRAFIA POPULAR - AGRUPACIÓ FOLKLÒRICA IGUALADINA)
- La morisca* (INSTRUMENTACIÓ MANUEL OLTRA - COREOGRAFIA POPULAR - ESBART SANT MARTÍ DE TORRELLES DE LLOBREGAT)
- Ball del mocador* (INSTRUMENTACIÓ JORDI NÚÑEZ - COREOGRAFIA ALBERT SANS - AGRUPACIÓ FOLKLÒRICA IGUALADINA)
- Ball de gitanes de Rubí* (INSTRUMENTACIÓ JORDI NÚÑEZ - COREOGRAFIA ALBERT SANS - AGRUPACIÓ FOLKLÒRICA IGUALADINA I ESBART SANT MARTÍ DE TORRELLES DE LLOBREGAT)
-
- AGRUPACIÓ FOLKLÒRICA IGUALADINA, DIRECTORA CARINA ALCOBERRO
ESBART SANT MARTÍ DE TORRELLES DE LLOBREGAT, DIRECTOR MARTÍ MONTMANY
COLLA MEDITERRÀNIA, DIRECTOR JESÚS VENTURA.
-
- AGRUPACIÓ FOLKLÒRICA IGUALADINA, DIREKTØR CARINA ALCOBERRO
ESBART SANT MARTÍ DE TORRELLES DE LLOBREGAT, DIREKTØR MARTÍ MONTMANY
COLLA MEDITERRÀNIA, DIREKTØR JESÚS VENTURA.

Bastoners

Ball de Bastons de l'Arboç (Baix Penedès)
Bastoners de Mollerussa (Pla d'Urgell)
Lo Ball de bastons del Centre Cultural Lleidatà de Dansaires (Lleida, Segrià)

Castellers

Cola Castellera Marrecs de Salt (Gironès)

Cavallets

Grup de Cavallets de la Ciutat de Manresa i Grup de Grallers Sant Jordi (Bages)

Cobles

Cobia Mediterrània (Barcelona, Barcelonès)

Cobia Vila d'Olesa (Olesa de Montserrat, Baix Llobregat)

Colles sardanistes

Colla Mediterrània de l'Agrupació Mediterrània Dansa de Figueres (Alt Empordà)

Colla Sardanista Jovencells de Cervera (Segarra)

Colla Sardanista Reusenca (Reus, Baix Camp)

Coral

Coral Polifònica de Puig-reig (Berguedà)

Dansa

Es Fadrins de Vielha (Vall d'Aran)

Diables i Drac

Associació Juvenil l'Ull de Bou (El Pinell de Brai, Terra Alta)

Drac de l'Associació Juvenil l'Ull de Bou (El Pinell de Brai, Terra Alta)

Esbarts

Agrupació Folklòrica Igualadina (Igualada, Anoia)

Esbart Sant Martí de Torrelles de Llobregat (Baix Llobregat)

Falcons

Falcons de Piera (Anoia)

Gegants

Amics de la Cultura Tradicional Som i Serem d'Alcarràs (Segrià)

Colla de Geganters d'Anglès (Selva)

Colla de Geganters del Barri de Sant Josep de l'Hospitalet de Llobregat (Baix Llobregat)

Colla Gegantera de Les Borges del Camp (Baix Camp)

Gegants del Morell (Tarragonès)

Música tradicional

Sa Cobla (Sant Jaume de Llierca, Garrotxa)

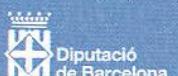
Grup de dansa danès

Danske Folkedansere Storkøbenhavn

Organitza

Amb el suport

Gabinet de Presidència
Oficina de Difusió

Generalitat de Catalunya

Centre de Promoció de la Cultura Popular i Tradicional Catalana, Consorci Català de Promoció Exterior de la Cultura-COPEC (Departament de Cultura), Consorci de Promoció Comercial de Catalunya-COPCA (Departament d'Indústria, Comerç i Turisme), Departament de Governació i Relacions Institucionals i Departament de la Presidència

Col·laboradors

